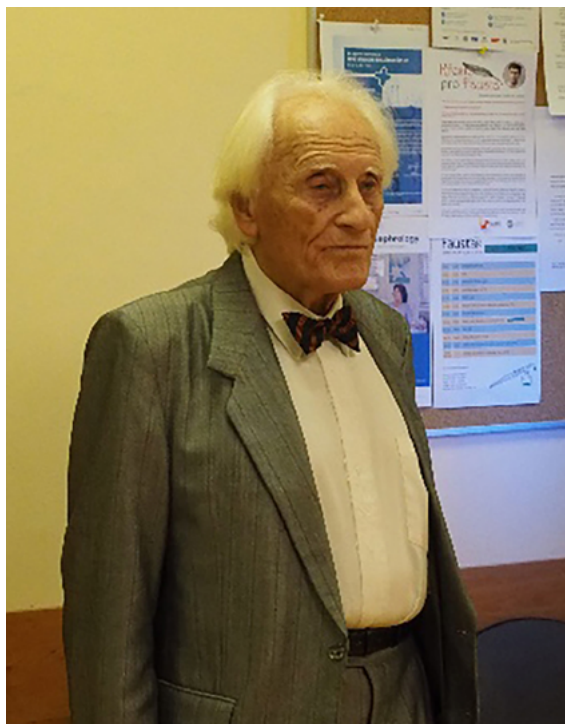


Vzpomínka na docenta MUDr. Radko Petříka, CSc.

Pan docent MUDr. Radko Petřík, CSc., se narodil v Praze 24. října 1927, maturoval zde v roce 1946, v roce 1952 promoval na Lékařské fakultě Univerzity Karlovy v Praze, po promoci prošel mimo jiné pracovišti v Táboře (RTG), v Českém Krumlově (praktické lékařství a chirurgie) a dále to byla chirurgická oddělení v Prachaticích a v Písku, kde složil pod primářem Macháčkem druhý stupeň atestace z chirurgie, aby pak v roce 1960 nastoupil na místo odborného asistenta na 2. chirurgickou kliniku Fakulty všeobecného lékařství Univerzity Karlovy v Praze pod vedením prof. Diviše. V roce 1966 absolvoval nástavbovou atestaci z urologie, období 1968–1969 prožil na studijním pobytu na univerzitní klinice v německém Bonnu a od založení Urologické kliniky v Praze na Karlově v roce 1975 se stal nejvýznamnějším spolupracovníkem prof. Hradce, přednosty a zakladatele této kliniky, i když z politických důvodů nemohl být jeho oficiálním zástupcem. Docent Petřík neměl ve své lékařské kariéře pro svůj původ, a i pro loajalitu k prof. Hradcovi, nic jednoduché, a tak mu byla např. obhajoba kandidatury (CSc.) na téma „Konzervace ledvin v experimentu“ umožněna až v roce 1975 a výjimkou nebyla ani habilitace, když docentem byl jmenován až v roce 1985.

Přednostou Urologické kliniky VFN a 1. LF UK v Praze na Karlově a vedoucím Katedry urologie IPVZ se stal v roce 1992 a byl jím do roku 1995. Patřil mezi brilantní operatéry ovládající široké spektrum endourologické i otevřené operativy, zejména v onkourologii a v rekonstrukční urologii. Byl mezi posledními urology před nástupem laparoskopie a robotické chirurgie, kteří na svém vrcholu mistrovsky ovládali urologii v plném rozsahu. Po celou dobu svého působení na Urologické klinice byl přirozenou autoritou a spolehlivým pilířem klinického týmu. Byl oblíbeným pedagogem jak pro pregraduální posluchače 1. LF UK, tak i pro stážisty v rámci popromočního a celoživotního vzdělávání. Pro své žáky nacházel dostatek po-



chopení a trpělivosti i přiměřené tolerance, být na své podřízené dokázal být i přísný, ale byl jimi respektován, protože bylo znát, že mu na nich a na pacientech záleží. Ač pocházel z významné akademické rodiny – otec byl univerzitní profesor a maminka první českou architektkou – sám se vyznačoval neobvyklou skromností a také smyslem pro humor. Rád v kolektivu přátelsky špičkoval a pomáhal šířit pozitivní náladu. Byl sečtělý, měl výbornou paměť, zajímal se neustále o dění ve společnosti i v oboru.

Morální čistota, vysoká profesionalita i pověst zásadového člověka byly charakteristickými rysy jeho osobnosti. O vysokých morálních i odborných kvalitách doc. Petříka svědčilo také jeho jednomyslné zvolení předsedou České urologické společnosti ČLS J. E. Purkyně záhy po listopadové revoluci v březnu 1990. Během jeho mandátu se mu podařilo navázat a začít rozšiřovat mezinárodní kontakty a získat pro mladé urology i zahraniční stipendia. Předsedou České urologické společnosti